

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Naročnina za ozemlje SHS: letno 180 Din, za ½ leta 90 Din, za ¼ leta 45 Din, mesečno 15 Din; za inozemstvo: 210 Din. — Plača in toži se v Ljubljani.

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Simon Gregorčičevi ulici. Dopisi se ne vračajo. — Štev. pri čerkovnem zavodu v Ljubljani 11.953.

LETO X.

Telefon št. 2552.

LJUBLJANA, 24. marca 1927.

Telefon št. 2552.

STEV. 33.

Pred važnimi izpremembami v železniških tarifah.

Ta mesec poteka leto dni, odkar je bilo aktivirano delovanje tarifnega odbora pri ministrstvu saobračaja. Bilanca prvoletnega delovanja in prizadevanje tarifnega odbora ne more še pokazati mnogo pozitivnih uspehov, ker se je moral tarifni odbor v svojih razpravah in prizadevanjih povečini omejiti na to, da odbije neosnovane napade in zahteve od strani posameznih skupin interesentov na železniško tarifo, ki so z uporabo najraznovrstnejših demagoških gesel skušali nasiloma izdejstvovati, da s enekatero izjemne tarife ukinejo in v prilog interesov posameznih skupin kršijo načela, na katerih mora bazirati realna tarifna politika.

Na razpravah v Sarajevu je moral tarifni odbor ob obletnici svojega delovanja ugotoviti, da danes žalibog še nimamo realne baze za vodenje tarifne politike in da imajo vse tarifne odredbe, ki so bile izdane doslej, značaj nekakega provizorija, ki naj šele določi smernice za definitivno ureditev naših tarifnih vprašanj. Ugotovilo se je tudi, da proračun ministrstva saobračaja po svoji sestavi nima še obilježja realnega budžeta in da vse dosedanje študije glede režijskega stavka niso prinesle zadovoljivega rezultata. Ugotovilo se je, da je v našem prometu toliko neracionalnosti, ki usodepolno vplivajo na finančni efekt našega železniškega prometa, da je treba tu predvsem energične remedure, da pridemo do boljšega obratnega koeficijenta. Danes, ko nimamo niti prometne statistike niti obračunov železnice za prejšnja leta, stvarna presoja tarifnih problemov kot celine ni mogoča. Enkrat se trdi pavšalno, da smo v deficitu, drugič se zopet trdi, da so izdatki popolnoma uravnoteženi z dohodki. In na podlagi takih provizornih rezultatov se sodi tudi cela tarifna politika in se presoja predlogi, ki jih v interesu gospodarstva in železniških financ stavi tarifni odbor.

Letošnjo spomlad se že mesece vzdržujejo trdovratno vesti, da se namerava v kratkem povišati povlaščne tarife 26—29, češ da so prenizke in da ne dosežejo režijskih stroškov.

To se trdi, ko medtem pozitivno vemo, da režijski stroški sploh še niso definitivno določeni. Ako je ta vest resnična, pomeni to za naše gospodarstvo izredno težek udarec, ki bi nam za dolgoročno dobo vzel vsako nado na omiljenje moreče stagnacije, v kateri se že nad leto dni nahajamo.

Kakor čujemo, je generalna direkcija državnih železnic sklicala za 28. t. m. konferenco šefov tarifnih odsekov pri direkcijah, ki nam po svojem dnevnem redu potrjuje sumnjo, da se pripravljajo v kratkem velika presečenja v železniških tarifah.

Nedavno je železniška uprava pod vidom izenačenja povišala najemniške pristojbine za ležarske prostore na železniških postajah, kakor je lansko leto povišala pristojbine za industrijske tire. Kaj pomaga vse prizadevanje za znižanje izvoznih tarif, ko železnica pri postranskih pristojbinah nadoknadi vse popuste, ki jih je v direktni tarifi dala. Kaj pomaga uvedba znižanih izvoznih tarif, ako se ne dovoli reekspedicije z direktnim računanjem tarif in s tem uničuje naša domača trgovina in favorizira inozemska trgovina, ki uživa pravico reekspedicije že od davna.

Zdelo se nam je že, da bo vsaj letos spomladi stopila direktna tarifa za promet z Italijo v veljavo, da se bo položaj našega izvoza lesa napram avstrijski konkurenci nekoliko izboljšal. Ugodnost, ki jo uživajo Avstrijci v tem oziru s pomočjo direktne tarife, znaša povprečno 15 Lir na kubični meter lesa. Sedaj pa čujemo, da do pozne jeseni ni nikakih izgledov na aktiviranje direktne tarife z Italijo in tako je zopet ena cela sezona za našo trgovino izgubljena.

Tarifni odbor je na sejah v Sarajevu obširno razpravljal o vseh teh problemih in sklenil predložiti ministru saobračaja spomenico o razmerah v našem prometu, ki so med drugim eden izmed glavnih vzrokov, da naše gospodarstvo ne more prebroditi mrtvila, v katero je zapadlo. Upamo, da ta apel tarifnega odbora ne bo ostal brez odziva ter da bo preprečil namerane povišanja tarif, ki nam prav resno pretijo.

vrsti je omeniti veliko povečanje prometa na lesnem tržišču borze, ki se je dvignil za 90 odstotkov. Zaradi nazadovanja cen je sicer porast prometa po vrednosti nekoliko manjši, vendar pa je celotni rezultat zadovoljiv. Manj zadovoljiv je promet na žitnem tržišču, kjer je promet v primeri z l. 1925. nekoliko nazadoval. Nepričakovano velik in razveseljav razmah pa beleži poslovanje borznega razsodišča. Število tožb je naraslo od 138 v letu 1925 na 938 v minulem letu. Tudi znesek celokupnih terjatev se je povečal od 2-1 na 8-3 milij. dinarjev. Število tožb, ki prihajajo borznemu razsodišču, se dnevno množi, kar je dokaz vedno večjega zaupanja, ki ga goji naš trgovski svet do tega svojega stanovskega sodišča. Velik razmah razsodišnega postopanja je uspeh maloštevilnih aktivnih delavcev, borznih razsodnikov, ki vršijo svojo častno službo s priznano vestnostjo in objektivnostjo. Z upravičenjem lahko pričakujemo, da se bo ta institucija naše borze še razširila.

Nadalje je g. dr. Dobrila poudaril, da moramo iz dosedanjega razmotri-

vanja uspehov naše borze ugotoviti, da nekateri gospodarski krogi in tudi široka javnost ne zna ceniti pomen lastne borze. Zato je treba v javnosti vzbuditi zanimanje za to našo važno institucijo. V tem oziru more mnogo doprinesiti k uspehu naše časopisje. Če bodo naši gospodarski krogi in naša javnost pravilno cenili koristi te institucije, potem bodo tudi naši odločilni faktorji morali ugoditi upravičenim željam glede razširitve borze.

Predsednik finančnega odbora g. Josip Gogala je podal nato poročilo o denarnem poslovanju borze v l. 1926. Ugotovil je razveseljavno dejstvo, da se je finančno stanje ljubljanske borze v preteklem letu znatno izboljšalo. Poslovanje borze je postalo toliko aktivno, da je bilo mogoče plačati bančni dolg v znesku preko 200 tisoč dinarjev. Ostale obveznosti borze, obstoječe iz brezobrestnih posojil naših denarnih zavodov, se bodo tudi kmalu odplačale.

V imenu Zbornice za trgovino, obrt in industrijo je pozdravil občni zbor šef zborniških uradov g. dr. Fran Windischer. Izrazil je željo, da bi se naša borza, ki je pričela v težkih časih, v bodoče postopoma tako lepo razvijala, kakor v preteklem letu. Poudarjal je, da gre za uspešen razvoj borze predvsem hvala tajnikom borze g. dvornemu svetniku Dukiču in dr. Dobrili, ki sta posvetila vso svojo osebnost borzi in nosita vso odgovornost za ne lahko delo.

Nato je bila bilanca za leto 1926 soglasno odobrena in tudi razrešnica borznemu svetu je bila soglasno sprejeta.

Vršile so se zatem volitve 8 članov (polovica) borznega sveta, 5 članov finančnega odbora in 8 članov razsodišča.

Za te volitve je bila občenemu zboru predložena uradna lista. Glede na dejstvo, da so v borznem svetu zastopani po večini denarni zavodi in industrijci, ne pa trgovina, od katere je odvisen obstoj naše borze, je predlagal g. Ernest Hieng drugo listo, v kateri so trgovci bolje zastopani. Ta lista je pri volitvah prodrla. Izvoljeni so bili gg.: Ernest Hieng, Janko Jovan, Fran Pogačnik, Ivan Jelačin ml., Josip Kavčič, Ivan Gregorc, Karel Bollaffio in Aleksander Knez. Prvi štirje borzni svetniki so bili voljeni na obeh listah.

V finančni odbor so bili izvoljeni gg.: dr. Janko Berce, Josip Gogala, Ivan Kosteve, Anton Kralj in dr. Miroslav Lukan, a v razsodišče: Franc Heinrihar, Simon Juršič, Joško Majaron, Karel Pečenko, dr. Ernest Rekar, V. R. Rohrman, Anton Rojina in Avgust Skaberne.

Nato je borzni podpredsednik g. dr. Slokar zaključil občni zbor.

NOV JUGOSLOVANSKI PREMGOVNIK.

Na koncu aprila bo začel obratovati 28 kilometrov od Pirota in 2 kilometra od bolgarske meje nov premogovnik; podjetje je last delniške družbe, koje glavni delničar je Eskomptna banka v Beogradu in ki razpolaga s temeljno glavnicco 10 milijonov dinarjev. Premog ima 7000 do 8000 kalorij in je uporabljen samo za prekomorske ladje. Prišli so do globine 600 do 800 metrov in so komisijonelno ugotovili, da bo dal premogovnik skozi 100 let po 100 vagonov na dan. Mislijo na zaposlitev 2000 delavcev.

Točenje čez ulico.

Pravica takozvanega točenja čez ulico je urejena sedaj zakonskim potom samo v t. p. 62. pristojbinskega zakona. Zakonita ureditev se pa omejuje na golo določitev pristojbine, ki jo je treba plačati od točenja. Nekaj več določb o točenju sploh in o točenju čez ulico posebej se nahaja v sedaj veljavnem pravilniku fin. ministra z dne 30. junija 1925, br. 48.481, Služb. Nov. št. 171-XXXIV. Ta pravilnik je izdal finančni minister s pozivom na pooblastilo, katero mu daje 8. pripomba k t. p. 62. pristojbinskega zakona. Pojavilo se je mnenje, da je minister v navedenem pravilniku dekretiral precej več, kot pa mu to zakonsko pooblastilo dopušča, toda ni nam znano, kako stališče so zavzela k temu mnenju sodišča.

Navedeni pravilnik loči točenje na debelo in točenje na drobno. Točenje na debelo pustimo sedaj kar na strani. Točenje na drobno pa imamo po členu 3. pravilnika takrat, kadar se vrši v katerikoli količinah na goste v določenih lokalih ali pa na porabnike izven poslovnih prostorov. Točenje čez ulico prištevajo torej pravilnik k točenju na drobno. Nadaljne določbe čl. 3. in čl. 4. določajo, v katerih vrstah obratov se točenje na drobno vrši. Člen 5. določa, da mora imeti vsakdo, ki hoče točiti v gostilni, kavarni, restavraciji, penzionu ali sanatoriju, poleg potrčila o plačilu davkov tudi osebno in krajevno pravico. Kdor pa hoče točiti na drobno v kakem drugem obrtu, potrebuje poleg potrčila o plačilih davkih in poleg osebne pravice še posebno overenje politične oblasti v smislu čl. 41., 42., 43., 71., 77. in 84. gostilniškega pravilnika. Sedaj pa en primer iz prakse.

Trgovec z mešanim blagom v nekem trgu mariborske oblasti je hotel točiti čez ulico ter je zaprosil pri srezkem poglavarju za potrdilo v smislu čl. 82. do 85. gostilniškega pravilnika v svrhu točenja čez ulico in v odprtih posodah, pri čemur je izrecno poudarjal, da ne namerava točiti stoječim gostom v svoji prodajalni. Po komisijonelnem ogledu je srezki poglavar prošnjo zavrnil iz razlogov, da trgovin z mešanim blagom ni šteti k obratovalnicam v smislu čl. 82. gostilniškega pravilnika in ker prostori niso primerni za točenje. (Opomba priobčevalca: Zvedenci so rekli, da prostori niso primerni za točenje stoječim gostom, da pa so primerni za točenje čez ulico.) Priziv je bil od vel. župana zavržen iz razloga, da trgovin z mešanim blagom ni šteti k obratovalnicam po čl. 82. gostilniškega pravilnika. Stranka je šla sedaj na upravno sodišče, ki je v svoji razsodbi izreklo v bistvu naslednje:

1. Trgovine z mešanim blagom ne spadajo k obratovalnicam, ki jih ima v mislih čl. 82. gostilniškega pravilnika. Pri trgovinah z mešanim blagom namreč ni običajno, da bi se katerikoli predmeti oddajali za takojšnje uživanje v obratovalnici sami, zlasti pa, ker trgovina z mešanim blagom v smislu predpisov § 38. o. r. ne obsega take prodaje, ki je bodisi glede načina trgovanja, bodisi glede vrste blaga vezano na posebno dovolitev. Tako opomba 4. k t. p. 82. kot tudi čl. 82. pravilnika imata pa v mislih le trgovine, ki točijo alkoholne pijače v odprtih ali zaprtih posodah.

Občni zbor Ljubljanske borze.

V torek popoldne se je vršil 11. redni letni občni zbor Ljubljanske borze za blago in vrednote. Ker se predsednik borze g. Ivan Jelačin ml. radi smrtnega slučaja v družini ni udeležil zбора, je pozdravil zbrane člane borzni podpredsednik g. dr. Ivan Slokar, ki se je zahvalil za udeležbo ter otvoril zborovanje.

Tajnik g. dr. M. Dobrila je podal obširno poročilo o poslovanju borze v letu 1926. V svojem poročilu je povdal, da kar so pred letom predvidevali pesimisti, to se je v l. 1926. žal uresničilo. V vseh panogah gospodarstva so se pojavile vedno večje težkoče. Gospodarsko stanje Slovenije se od l. 1918. ni nič izboljšalo, temveč v mnogih ozirih celo poslabšalo. Iz tega vidika je treba presojaati poslovanje ljubljanske borze, ki se je navzlic težkočam znatno povečalo. Poslovanje efektne borze kaže napredek. Celokupni promet se je povečal za 7 milijonov dinarjev. Še večji napredek je zabeležila blagovna borza. V prvi

za konsum v poslovnih prostorih. Ker trgovina z mešanim blagom ne obsega pravice prodaje alkoholnih pijač za tak konsum, ki bi se vršil kar v poslovnih prostorih, zavoljo tega trgovin z mešanim blagom ni mogoče prištevati okrepčevalnicam ali njim sličnim trgovinam. Ako pa trgovina z mešanim blagom ne spada med te trgovine, se tožitelju tudi ni moglo dati potrdilo v smislu čl. 84. pravilnika.

2. Ni dvoma, da rešitvi obeh upravnih oblastev nista povsem točni, ker je tožitelj prošil le za potrdilo glede točenja alkoholnih pijač v odprtih posodah preko ulice, a srezko poglavarstvo v posnemanju netočnega besedila v čl. 82. pravilnika govori le o točenju alkoholnih pijač sploh, dočim odločba velikega župana navaja le točenje alkoholnih pijač stoječim gostom. Opomba 4. k t. p. 62. omenja neke trgovine, ki točijo alkoholne pijače v odprtih ali zaprtih posodah za konsum v poslovnih prostorih. Gre torej za vprašanje, ali upravičuje pravica točenja za konsum v poslovnih prostorih tudi točenje preko ulice. Pravilnik o gostilnah itd. se poslužuje povsem druge terminologije, kakor jo pozna v Sloveniji večinoma še veljavni obrtni red. Točenje ne obsega le točenje v posodah, ki niso na trgovski način zatvorjene, marveč tudi prodajo na debelo in točenje v originalno zaprtih posodah. Vendar pa za točenje na debelo ni treba ne krajevne, ne osebne pravice, omenjene v pravilniku o gostilnah (glej čl. 16. in 45.). Istotako ni treba ne osebne (glej čl. 45.) in z ozirom na predpis čl. 16. pač tudi ne krajevne pravice lastnikom specerijskih in njim sličnih obratovalnic, ki prodajajo poleg ostalega drugačnega blaga alkoholne pijače v originalnih zaprtih steklenicah, a teh steklenic ne odpirajo v obratovalnicah ter jih niti ne polnijo, niti ne pretakajo v manjše posode. Nekaj drugega pa velja za okrepčevalnice (bifeje) in slične obratovalnice, ki jim sicer ni treba krajevne pravice, pač pa osebne pravice, pri čemer se pa ne zahteva posebne strokovne izobrazbe, a zbog te olajšave se v obče sme le streči gostom, ki stoje. Ker ne zakon, ne pravilnik ne poznata posebne pravice za točenje pijač preko ulice v steklenicah, ki niso originalno zaprte, iz tega pač izvira, da tako omejene pravice, kakršne si želi tožitelj, po novih predpisih ni mogoče dovoljevati, a da v čl. 82. pravilnika omenjena pravica ne upravičuje trgovca samo do točenja gostom, ki stoje v obratovalnici sami in alkohol zauživajo, marveč tudi do točenja gostom, ki le nakupijo pijače, ali jih drugod zauživajo.

Tožitelj je šel še na državni svet, ki je razsodbo upravnega sodišča potrdil, češ, da je prebral pritožbo, razsodbo in ostale akte tega predmeta, pa da je našel, da je razsodba na zakonu osnovana in da se zato pritožba odbaci. Pečat, podpis, pa gotovo.

Razlogom upravnega sodišča se moreta jasno posneti dve osnovni načeli. Prvič, pri trgovinah z mešanim blagom da ni običajno, da bi se katerikoli predmeti nudili za neposreden konsum v trgovskih prostorih samih. Posledica: trgovine z mešanim blagom ne spadajo k obratovalnicam po čl. 82. gostilniškega pravilnika, oziroma po opombi 4. k t. p. 62. Kajti ravno kar navedena predpisa postavlja, da se v tem omenjenih obratovalnicah dajejo jestvine, oziroma pijače v takojšnje zavživanje v obratovalnici sami, a samo na stoječe goste. Drugo načelo: točenje čez ulico ne more biti zvezano s trgovino z mešanim blagom in posebne pravice točenja čez ulico v steklenicah, ki niso originalno zaprte, ne poznata niti zakon o pristojbinah, niti pravilnik. (Opomba priobčevalca: Primerjaj čl. 3. pravilnika o točilni taksi z dne 30. junija 1925.)

Trgovci z mešanim blagom, ki imajo interes, da točijo bodisi stoječim gostom, bodisi čez ulico, bi znali pasti v skušnjavo, da poleg svoje že prijavljene trgovine z mešanim blagom prijavijo še trgovino z delikatesami. Kajti delikatesne trgovine so v

čl. 82. oz. opombi 4. izrečno navedene kot upravičene do točenja stoječim gostom in čez ulico. Toda tu smo zopet v precepu: praksa obrtnih oblasti je ta, da poleg že prijavljene trgovine z mešanim blagom ne vzamejo na znanje posebne prijave kakšne posamezne panoge, ki je v trgovini z mešanim blagom obsežna. Trgovci bi moral torej svojo trgovino z mešanim blagom reducirati na obseg delikatesne trgovine.

Albansko denarstvo.

Te dni se o Albaniji zelo veliko govori. Kakšne so njene denarne razmere, se vprašamo. Albanec pozna še od turških časov sem samo zlato valuto in papirnatega denarja ne mara, pa naj bo te ali one vrste. Ko je prišla med vojsko avstrijska papirna krona v Albanijo, so se je znali Albanci hitro znebiti in so lepo pospravili 12 milijonov srebrnih kron, ki so jih polagoma prinesle avstrijske čete tja dol. Na ta način se je zgodilo, da je postala avstrijska srebrna krona, ki je prišla doma v Avstriji popolnoma iz prometa, v Albaniji splošno plačilno sredstvo in da je kot tako ostala tudi do današnjih dni. Njeno razmerje do napoleonorja (20 zlatih frankov) je 45 : 1; to se pravi: 45 kron je 20 zlatih frankov. Albanija ni imela do leta 1925 nobene uradne vrednote; tega leta je sprejela zlati frank, kar je isto kot švicarski frank. S tem je podano tudi razmerje krone do švicarskega franka.

Pod zaščito Zveze narodov je nastala na koncu leta 1925 Albanska Narodna banka. Njen duševni povzročitelj je bil nekdanji finančni svetovalec Holandec Hunger, ki je že v juniju 1923 svetoval Zvezi narodov ustanovitvi emisijske banke za Albanijo, na podlagi skušenj, ki si jih je tam pridobil. Načrt pa je napravil Albert Janssen, ravnatelj Belgijske Narodne banke. Anglija in Francija sta pozitivno odklonili vsako soudeležbo. Albanija sama je udeležena pri Narodni banki z 49 odstotki, Italija s 25, Jugoslavija z 10, ostalo pride na Švico in Belgijo. Zveza narodov je nato poverila italijanski bančni skupini vodstvo banke. Glavni sedež je v Tirani, sedež upravnega sveta je pa v Rimu. Delovanje banke se je pričelo 1. januarja 1926. Sredi marca 1926 se je končno izvršila emisija albanskega papirnatega denarja. Glasom pravil so izdali bankovce po 5, 20 in 100 zlatih frankov. Napis in označba vrednosti sta v albanskem in italijanskem jeziku. Od zlatih novcev so nakovali doslej samo majhno število novcev po 100 frankov, s podobo predsednika. Navadno nosijo te novce ženske kot okrasek, in jih zato ni skoraj nič v prometu. Kovanje novcev po 20 frankov je napovedano za prihodnje mesece. Za drobiž služi lek iz niklja, s sliko Aleksandra Velikega; ima vrednost starega turškega piastra = 20 centimov; 5 lekov je torej 1 zlati frank. V prometu so še novci po pol in četrt leka, torej po 10 in po 5 švicarskih centimov.

Doslej je vpeljan albanski papirni denar na borzah v Milanu in Trstu. Razen glavnega zavoda v Tirani je samo še ena podružnica v Draču; hočejo pa vpeljati podružnice v vseh večjih krajih Albanije. Dalje obstoji od leta 1925 naprej v Skadru Srbsko-albanska banka, in v zadnjem času v Draču tudi podružnica Atenske banke. Z vladnim sklepom od 30. oktobra 1926 se je odredila tudi ustanovitev Albanske agrarne banke, s kapitalom 10 milijonov zlatih frankov.

NEMŠKE REPARACIJE.

Doslej je dobila Jugoslavija od Nemčije reparacijskega blaga za 412 milj. zlatih mark, za 948 milijonov papirnatih mark in za 200.000 francoskih frankov. Zasebniki so dobili blaga za 33 milijonov zlatih mark. Poleg tega je dobila Jugoslavija od Nemčije in od drugih nekdanj nasprotnih dežel na reparacijski račun 465.000 ton premoga, 29.378 konj, 17.938 goveje živine in 14.522 ovac. Vrednost tu označenega premoga in

vrednost živine še ni določena. Nekaj živine je jugoslovanska država prodala naprej in je dobila za to 15.900.000 dinarjev. Reparacijska komisija je nadalje določila, da mora plačati Bolgarija Jugoslaviji 215.575 dolarjev; teh Bolgarija doslej še ni plačala. Pisali smo že, da bo gradila Nemčija na račun reparacij tudi veliki most čez Donavo med Beogradom in Pančevem.

RADIOODDAJALEC V ZAGREBU.

Nemški listi s ponosom razpravljajo o izbornih lastnostih brezžičnega oddajalca v Zagrebu, dela družbe Telefunken v Berlinu. Kljub temu, da ima oddajalec samo srednjo moč, nekako $\frac{1}{20}$ moči velikega nemškega oddajalca v Königswusterhausen, ga ne slišijo samo v vsej Jugoslaviji, temveč tudi v Avstriji, Češkoslovaški, Nemčiji in Holandski. Dopisi z Dunaja, iz Bratislave, Dresdene, Berlina in od drugod hvalijo moč in čistočo glasu. Zlasti zanimivi so dopisi iz Holandije, ki pravijo, da prihajajo razločna poročila celo v okolico Amsterdamu, torej več kot 1200 kilometrov daleč. In celo v Berlinu, sredi mesta, v morju hiš, se oddajalec prav dobro in brezhibno sliši, čeprav so sprejemalni pogoji tam skrajno neugodni. To je dobro znamenje za kakovost nemških izdelkov.

PRVI REZULTATI OBRATNEGA ŠTETJA V NEMCIJI.

Pred kratkim je nemška vlada priobčila prve podatke o obratnem štetju, ki se je vršilo v mesecu juniju 1925. Našleto se je 3 in pol milijona obratov, ki zaposlujejo 18,4 milijonov oseb. Stroji za pogon obratnih sredstev izkazujejo 19,3 milijona konjskih sil, vozila pa 37 milijonov. Štefle se je vršilo ob času, ko je bila brezposelnost najmanjša, vendar pa je bila zaposlenost, čeprav se odšteje število delavcev, ki so med tem izgubili delo, še vedno večja nego je bila v mesecih sedanje Nemčije v letu 1914, odnosno kljub okrnitvi Nemčije dosega število leta 1914, katero je bila izkazovala Nemčija v predvojnih mesecih. Na industrijo všteti rudarstvo in stavbarstvo odpada 1,8 milijona obratov z 12,5 milijona delavcev. Trgovina in obrt obsega 1 in pol milijona obratov, ki zaposlujejo 5,4 milijonov oseb. Trgovina sama ima 1,1 milijona obratov in 2,1 milijona zaposlenih oseb, od katerih jih je 36 odstotkov žensk. Od zaposlenih oseb odpada v obrtu 58,5 odstotka na Prusijo, med tem 9,3 odstotka na Berlin, 8 odstotkov na Westfalsko, 12 odstotkov na Rensko pokrajino, 10 odstotkov na Bavarsko in 12 odstotkov na Saško. Glede industrije so znani podatki, katere navajamo za največje panoge. V posameznih panogah znaša število obratov (in zaposlenih oseb): rudarstvo 2688 (629.492), izdelovanje železnih in kovinskih predmetov 149.329 (852.690), izdelovanje strojev 41.196 (1.220.553), elektrotehnični obrati 47.104 (593.000), kemična industrija 8732 (314.325), tekstilna industrija 122.598 (1.196.120), lesna industrija 218.091 (945.357), oblačilna industrija 600.906 (1.436.215), stavbena industrija 224.697 (1.469.949).

GOSPODARSKI POLOŽAJ OGRSKE.

Budimpeštanska trgovska zbornica je izdala o gospodarskem položaju Ogrske sledeče poročilo:

Od začetka sanacijske dobe je bilo placiranih na Ogrskem za 360 milijonov zlatih kron dolgoročnih amortizacijskih posojil, kojih letne obresti znašajo vsoto 25 milijonov zlatih kron in ki predstavljajo skupaj letno plačilno obveznost 35 milijonov zlatih kron. Približna vrednost kratkoročnih — 3. do 12-mesečnih — inozemskih posojil je cenjena na 300 milijonov zlatih kron, breme obrestovanja znaša 22 do 23 milijonov zlatih kron. Pri poštni hranilnici in pri 13 največjih denarnih zavodih so se dvignile vloge v januarju za 7.500.000 zlatih kron, vloge na tekoči račun so pa nazadovale za 11 milijonov zlatih kron. V primeri z decembrom 1925 pa znaša prirastek vlog pri hranilnicah 62%, na tekoči račun

33%. Zadnjega decembra 1926 so znašale vloge pri hranilnicah 200 milijonov zlatih kron, vloge na tekoči račun pa 433 milijonov zlatih kron.

Število na budimpeštanski borzi v letu 1926 prodanih oziroma kupljenih vrednostnih papirjev je znašalo 19 milijonov 200.000 kosov v vrednosti 3671 milijonov kron. Po indeksu statističnega centralnega urada je znašal prirastek vrednosti pri delnicah 35 do 45%. Zvišanje vrednosti akcijskih stavbne in tekstilne industrije je znašalo 100%, pri delnicah gumija pa celo 400%. V januarju 1926 je bilo 298 prisilnih poravnjav in 66 konkurzov, v letošnjem januarju pa 73 in 39; število se je torej znatno znižalo.

Produkcija vina v letu 1926 cenijo na 1.200.000 hl. V kartelu špirta združene tovarne so napravile v decembru 52.000 hl špirta, 31.000 hl več kot v decembru leta 1925. Produkcija premoga je ostala l. 1926 na višini prejšnjega leta, 63 milijonov met. stotov; tudi uvoz premoga je bil približno isti, 9.200.000 stotov. Import koksa se je podvojil, od 1.200.000 met. stotov na 2.500.000. Eksport domačih premogovnih rudnikov se je zelo dvignil, od 2.800.000 na 4.200.000 met. stotov; to je zlasti povzročil večji eksport v Italijo, posledica angleškega premogovnega štrajka. Izgledi za prvo polovico 1927 so boljši kot so bili za prvo polovico leta 1926. Produkcija surovega železa je znašala leta 1925 93.000 ton, leta 1926 ca 100.000 ton; produkcija surovega jekla 235.000 in 250.000 ton. Strojna industrija kaže od januarja naprej nadaljne znake boljšanja, število delavcev se je dvignilo na 36.700. Razlaga je v tem, da so delale s pomnoženo silo tovarne kablov in pa one industrijske panoge, ki izdelujejo predmete v velikih množinah (Massenartikel). To velja tudi za druge panoge strojne industrije, ki je imela na primer pri zgradbi električnih lokomotiv velik uspeh. Tekstilna industrija je dosegla isto število delavcev, kot ga imata železna in strojna industrija; glede vrednosti produkcije je pa, kakor že vemo, na prvem mestu. Bombaževa predilnice producirajo sedaj okoli 6 milijonov kilogramov preje; vendar je pa za kritje potrebe tkalne industrije potreben še uvoz ca 4 milijonov kilogramov preje iz inozemstva. Bombaževa tkalna industrija napravi okoli 90 milijonov metrov surovih in drugih tkanin. V decembru in v nadaljnjih mesecih so ustanovili ob udeležbi angleškega in češkoslovaškega kapitala več novih tekstilnih podjetij.

Na drugem mestu poročamo, da je ogrski denarni trg s ponudbami inozemskih denarnih trgov kar preplavljen ter da ponujajo inozemski denar na kratek rok po 4½ do 4¾%, na daljši rok pa po 3½%.

Trgovina.

Železničarskim zadrugam je dovolilo ministrstvo saobračaja, da za prevoz živil za nabavljalne zadruge plačajo samo četrtino od normalne tarife. Nimamo ničesar proti temu, če podpira država železničarje, zahtevamo pa, da se strogo kontrolira, da pridejo ti popusti in dovoljene olajšave res v prid samo železničarjem in da se ne bo s tem delala nečedna konkurenca legalnemu trgovstvu, ki mora obratovati brez takih olajšav, pri tem pa nositi vsa državna bremena, ki jih zadruge niti ne poznajo. Če se dovolijo zadrugam tako obsežni popusti in tako velike prednosti, bi se moralo določiti tudi stroge mere za to, da se teh privilegijev ne bo zlorabljalo in s tem ubijalo davkoplačevalce!

Gremij trgovcev v Ljubljani obvešča, da bo Glavna carinarnica v Ljubljani v pondeljek dne 28. marca t. l. ob 9. uri predpoldne prodajala sledečo robo: 1. 2 bali AD No. 28/29 btto kg 154, netto kg 148 »Volnenih tkanin«. Precenjena vrednost 10.000 Din. 2. 3 bale MR No 111/113, kg 119 brutto, netto 114 kilogramov »Podnožnikov iz kudelfe za čiščenje čevljev«. Precenjena vrednost 2500 Din. 3. 2 zaboja AB No. 2830/31, brutto 170 kg, netto 75 kg »Figur iz gipsa« (nabožnih). Precenjena vrednost 2800 Din. 4. 5 zabojev brutto 333 kg,

neto 283 kg »Papir za barvanje jajc«. Precenjena vrednost 300 Din. 5. 3 zaboji No. 1/3, brutto 150 kg, neto 114 kg »Milo za ribanje«. Precenjena vrednost 180 Din. 6. 1 zavoj, brutto 12 kg, neto 10,9 kg »Svilenih tkanin, svilenih in bombažastih rut«. Precenjena vrednost 4500 Din. 7. 2 zavoja, brutto 9,6 kg, neto 6,7 kg »Svilenih kravati« (komadov 326). Precenjena vrednost 3360 Din. 8. 1 zaboja »Pisemskega papirja in kuvert«. Precenjena vrednost 600 Din. 9. 1 zavoj SS No. 70167, brutto 72 kg, neto 55 kg »Železnih vijakov in matic«. Precenjena vrednost 40 Din. Licitacija se bo vršila najprej v carinskem skladišču »A«, a potem v skladišču »B« in »C« Ljubljanske carinarnice.

Velesojem v Milanu. Letošnji velesojem v Milanu se vrši od 12. do 17. aprila.

Platina se bo pocenila. Po poročilih strokovnih listov bo prišlo do popolnega preobrata na svetovnem trgu platine. Pisali smo že, da je odkril Nemec Merensky v Transvaalu skladišča te kovine v kristalinih tvorbah norita in periodita, deloma do 30 gramov platine v eni toni kamenja! Iz tega sklepa, da se nahaja platina globoko v zemlji v še večjih množinah in da bi se je pri globljem kopanju dobilo še ogromno več. Pa tudi dosedanja viri bodo ceno platine zelo dol potisnili; tako pravijo strokovnjaki.

Industrija.

Poljski premog. Položaj gornješleske premogovne industrije se je v februarju spet poslabšal, tako glede produkcije kot glede prodaje, zlasti v eksportu. V januarju so nakopali 2.600.000 ton premoga, v februarju 2.400.000, doma so ga prodali v januarju 1.600.000 ton, v februarju 1.500.000 ton. To bi ne bilo še nič posebnega, saj ima februar tri dni manj kot januar. A eksport je bil zanič; v januarju je znašal 995.000 ton, v februarju pa samo 737.000 ton, torej v februarju za ca 25% manj. Najbolj je padel eksport v sledeče dežele: na Dansko za 25%, v Avstrijo 20, na Švedsko 20, v Ogrsko 20 in v Češkoslovaško skoraj za 30 odstotkov. Zunanje izspalne zaloge zelo rastejo; 1. februarja so znašale 718.000 ton, 1. marca 860.000 ton.

Düsseldorf. Kakor rečeno, so se vršila pogajanja Mednarodnega jeklenega kartela 4. in 5. t. m. v Düsseldorfu na Nemškem. Predsedoval je Mayrisch. Glavne točke posvetovanja so bile tri: 1. Določitev kvote za drugo četrtletje 1927. 2. Izgraditev kartela glede določenih vezanih cen. 3. Pristop Poljske v kartel. Te tri točke so takole rešili: 1. Pet mesecev obstoji kontinentalni jekleni kartel. Če pogledamo nazaj na njegov vpliv in na razvoj železnega trga, moramo reči, da kartel ni prinesel tega, kar so pričakovali, in da so se glede razvoja tržnih razmer temeljito motili. Produkcija železa v Franciji in Belgiji je tedaj vsled inflacije franka zelo visoko narasla in so se pri odmeri kvote seveda na to ozirali. Nasprotno je bila pa nemška produkcija, ki se je opirala takrat v prvi vrsti na inozemski trg in v kateri domači trg je bil čisto zanič, zelo majhna, in je bila zato tudi nemška kvota razmeroma nizka. Težavni takratni položaj je nemško industrijo prisilil, da se je morala zadovoljiti tudi s senčno stranjo kartela. Medtem so se pa razmere v Nemčiji do dna spremenile. Produkcija jekla je zelo rasla in namesto inozemskega trga je postal merodajen zopet domači trg — glej Kov. trg: 80% prodajo Nemci doma, 20% gre v tujino. — **Nemška industrija** je zato v zadnjem četrtletju določeno ji kvoto zelo občutno prekoračila, za 575.000 ton, in je morala plačati za prekoračeno vsoto v blagajno kartela 2.500.000 dolarjev kazni. Razvoj na Francoskem in v Belgiji je bil pa obraten. Da se temu nesoglasju odpomore, so predlagali nemški zastopniki spremembo udeležitvene kvote. Čeprav so morali na zborovanju priznati upravičenost nemških želja, zaenkrat Nemcem vendar niso ugodili. Vendar so pa odpravili na splošno začudenje za prvo četrtletje 1927 določeno znižanje kvote 1.500.000 ton, vsled ugodne zaposlenosti tovarov, kakor se glasja v oficelnem sklepu. S tem se zviša skupna produkcija od 27.778.000

ton v tekočem četrtletju na 29.278.000 ton v prihodnjem četrtletju. Za Nemčijo pomeni ta sklep zvišanje 300.000 ton oziroma produkcijo 3.160.000 ton, tako da je dosegla več kot polovico onega prejšnjega, za katerega je morala plačati ono občutno kazni. — 2. Ureditev cen v kartelu naj bi se izvršila s kontingentiranjem produkcije. Razvoj zadnjih mesecev je pokazal, da je bila tudi ta misel zmotna. Obstoj jeklenega kartela ni na cene železa prav nič vplival. Kljub omejeni produkciji je padla na primer cena železa v palicah od 5 funtov in 18 šilingov v okt./nov. 1926 na 4/15 v februarju 1927. Pokazalo se je, da so produkcijski karteli brez vezave v cenah precej brezpomembni. Zato so Nemci nasvetovali, naj se napravijo mednarodni prodajni sindikati za posamezne izdelke kovinske obrti. Zdi se pa, da ta predlog ni našel dosti odmeva, zlasti pri Francozih ne. Pogajanja v Düsseldorfu so potekala sicer zadovoljivo, do pozitivnega zaključka pa niso prišli, in se bodo pogajanja nadaljevala. — 3. Glede pristopa Poljske je bila glavna težkoča zopet produkcijska množina. Poljaki nočejo priznati prvega četrtletja 1926 kot produkcijski temelj za štetje kvote, in sicer zato ne, ker je bil industrijski položaj Poljske takrat preveč neugoden. Poljske tvrdke so napravile v vsem letu 1926 788.544 ton jekla. Poljaki zahtevajo kot podlago za določitev kvote povprečno produkcijo leta 1913 plus 20% in pridejo na ta način na 2 milijona ton. Dalje zahtevajo, poučeni po nemškem zgledu, oprostitve domače prodaje od denarnih kazni. Splošno mnenje je, da so poljske zahteve nesprejemljive, že zato ne, ker je dovoljenih Avstriji, Češkoslovaški in Ogrski skupaj samo 2.140.000 ton. Pogajanja s Poljaki se bodo nadaljevala, a najbrž na drugi podlagi.

FRANCOSKE TOVARNE VAGONOV IN LOKOMOTIV.

Osem vodilnih francoskih tovarnov in lokomotiv se je združilo v interesno skupnost, s ciljem, da bodo pri mednarodnih oddajah železniškega materiala skupno zastopale francoske koristi. Združene tovarne so dobile v zadnjih mesecih lepa naročila, zlasti iz Južne Afrike, Argentine, Španije in Turčije. Tudi pri natečaju za egiptovske železnice so izšle kot zmagovalke med 18 tekmujočimi tvrdkami raznih držav.

BAKER IN SVINEC LETA 1926.

American Bureau of Metal Statistics priobčuje o produkciji bakra in svinca v lanskem letu sledeče podatke:

Baker v tonah	1925	1926
U. S. A.	854.000	984.135
Mehika	59.123	42.669
Kanada	56.239	33.346
Chile in Peru	250.834	254.972
Japonska	77.013	72.041
Avstralija	13.800	10.267
Evropa	130.800	114.700
Belgijski Kongo	118.180	88.252
Druge države	—	51.100
Skupaj	1.586.683	1.651.500

Svinec v tonah	1925	1926
U. S. A.	662.500	598.838
Kanada	126.994	139.376
Mehika	205.159	223.280
Španija in Tunesija	167.440	133.260
Nemčija	55.115	83.349
Poljska Šlezija	23.504	23.580
Italija	17.961	24.786
Avstralija	165.634	171.335
Birma	52.945	60.849
Rodezija	3.280	4.282
Skupaj	1.480.532	1.463.135

Nekatere dežele, ki bi tudi prišle v poštev, v tem seznamu niso našteje. Pri bakru opazimo velikansko nadmočje Zedinjenih držav, kojih produkcija je dosegla lani že tri petine svetovne produkcije. Razumemo njih zanimanje za Chile in Peru; če prištevamo k številu Unije še produkcijo teh dveh držav, dobimo več kot 75%, torej nad tri četrtine svetovne produkcije. Tudi pri svinu imajo Amerikanci veliko premoč, vendar ni tako ogromno izražena kot pri bakru.

VELIKO ZUNANJE POSOJILO BOLGARIJE.

Ravnatelj bolgarske Narodne banke, Azen Ivanov, se bo podal v London, da se pogaja tam o posojilu v znesku 300 milijonov zlatih frankov. Ugodnemu zaključku posojila se ne stavijo nobene ovire, ker smatrajo sedanji položaj za najetjeto posojila za ugoden, in sicer tako ravnatelj Anglo-Industry-Banke, ki se je mudil pred kratkim v Sofiji, kot finančna komisija Zveze narodov, ki se je pečala s tem vprašanjem.

† **Minka Jelačinova.** Družini veletrgovca in tovarnarja g. Ivana Jelačina je prizadela usoda težek udarec. Nenadoma jo je v noči od pondeljka na torek oropala skrbne soproge in dobre mame g. Minke Jelačinove. S pokojnico leže v grob žena, koji ohranimo vsi, predvsem pa naše narodno žensko, trajen in hvaležen spomin, zakaj g. Minka Jelačinova je bila med prvimi našimi damami, ki je visoko nosila prapor slovenstva že v časih, ko ni bilo to, zlasti ne za soprogo trgovca, niti lahko, niti hvaležno. Pokojno g. Jelačinovo smo našli kot odlično delavko in ambiciozno sotrudnico v vseh narodnih, kulturnih in dobrodelnih društvih. V vseh odborih za narodne ali dobrodelne svrhe je igrala pokojnica vidno vlogo. Nje požrtvovalno delovanje ostane v neizbrisnem spominu vseh narodnih krogov. Zlasti si je pridobila velike zaslugе pri akciji za postavitev Prešernovega spomenika. Pa tudi vse druge manjše narodne akcije je pokojnica vedno moralno in gmotno podpirala, ne da bi za to pričakovala niti najmanjšega priznanja. Plemenitost srca, človekoljubnost, nesebično in požrtvovalno delovanje je pridobilo blagopokojnici v vseh narodnih krogih brez izjeme globoke simpatije. G. Jelačinova je bila povsod visoko cenjena in spoštovana. Zato jo bomo ohranili vsi v trajnem in hvaležnem spominu. Težko prizadeti družini naše iskreno sožalje!

RAZNO.

Iz ljubljanske inženjerske zbornice. Uradni list št. 29 od 16. marca t. l. priobčuje razglas inženjerske zbornice v Ljubljani, s katerim se na temelju veljavnih zakonitih predpisov pozivljajo vsi inženjerji in arhitekti v Sloveniji in Dalmaciji, ki samostojno ali kot nameščenci podjetij vršijo inženjersko-tehnične posle, da se do 31. marca t. l. prijavijo zbornici radi vpisa v njeno matico. Obenem se pozivljajo vsa zasebna podjetja in obrati, ki v svojem delokrogu vršijo taka dela in imajo nameščene inženjerje, da do istega roka 31. marca t. l. prijavijo ljubljanski inženjerski zbornici točne podatke o nameščenih inženjerjih. Ta poziv zadeva poleg gradbenih podjetij tudi strojne in električne naprave, rudarske in topilniške naprave, gozdarstvo in agronomijo, kemijsko-tehnične naprave in inženjersko-geometerske posle. Nadalje vabi zbornica vse one inženjerje in arhitekta, ki so tačas brez stalne zaposlitve, da njej sporočijo svoje osebne podatke radi pravilne in polne evidence.

Čehi in Bolgari. Že parkrat smo pisali o pogajanjih med Češkoslovaško in Bolgarijo za ureditev proste cone v bolgarskem črnorskem pristanišču Varna, kjer naj bi se zgradila prehodna skladišča za blago iz Češkoslovaške. Sedaj izvemo, da je bolgarska vlada potrebni svet za to cono že dovolila. V zvezi s tem je tudi ustanovitev češkoslovaško-bolgarske plovne družbe; v najbližjem času se bo vršila o tem zaključna konferenca v Sofiji. S 1. februarjem se je otvoril tudi direktni blagovni promet med Bolgarijo in Češkoslovaško, preko Ogrske, Avstrije, Jugoslavije, Poljske in Rumunije. Na voznih listih lahko oddaš direktno pošiljatev v eno teh dveh dežel, samo razne obmejne prehodne postaje moraš označiti. — 1. januarja letošnjega leta se je vršilo v Bolgariji ljudsko štetje; izkazalo je 5.484.000 prebivalcev, za 637.000 več kot jih je bilo 1. januarja 1921. Na 1000 moških pride 996 žensk. Kvadratnih kilometrov ima Bolgarija 103.146.

Drobne vesti. V februarju se je stanje hranilnih vlog na Dunaju dvignilo za 16,5 milijonov šilingov na 763,35 milijonov. — Pasivnost nemške zunanje trgovine je v prvih dveh letošnjih mesecih dosegla 634 milijonov mark. Nasprotno je pa poljska bilanca zunanje trgovine še zmeraj aktivna, čeprav ne več tako, kot je bila v zadnjih mesecih preteklega leta. — Mednarodna družba spalnih vagonov (Compagnie Internationale des Waggon-Lits) bo izplačala dividendo 60 frankov (lani 40) in bo podojila glavnicu z izdajo 1.050.000 novih delnic po 200 belgijskih frankov. Delnice bodo ponudili starim delničarjem v razmerju 1:1. — Nemci bodo začeli graditi novo železniško progo v Mali Aziji. Potrebne kredite bosta dali Deutsche Orientbank in pa Darmstädter- und Nationalbank. — V Berounu na Češkem bodo zgradili tovarno cementa z letno kapaciteto 24.000 vagonov, in bo začela obratovati najkasneje že 1. avgusta t. l. Skupni stroški gradbe bodo znašali nad 35 milijonov Kč. To bo največja tovrstna tovarna v Evropi. Skupaj z drugimi tovarnami bo znašala kapaciteta vseh od iste družbe upravljanih cementnih tovarnov 75.000 vagonov na leto. — Kovinska zaloga naše Narodne banke je izkazala 15. t. m. 432,3 milijonov dinarjev in je bilo za 5.518,6 milijonov dinarjev bankovcev v obtoku; obtok bankovcev se je napram zadnjemu izkazu znižal za 66,2 milj. dinarjev. — Češkoslovaški kartel čistilnic mineralnega olja je podaljšan do 30. junija 1930. — Češkoslovaška Zadržna banka izkazuje za lansko leto 847.584 Kč čistega dobička. Znesek 350.000 kron bodo porabili za izplačilo 7 odstotne dividende ali 14 Kč (lani 12). 85.000 kron bodo dali v rezervni sklad, 56.000 v uradniški sklad, 250.000 v rezervno za zgube iz združnih kreditov, ostanek pa v rezervno za tečajne zgube. — Avstrijska industrija se je v zadnjem času vsestransko poživila, in sicer večinoma z domačimi naročili.

Iz naših organizacij.

Našemu pozivu, da bi primeru ljubljanskega gremija trgovcev glede agitacije za »Trgovski list« sledili vsi drugi gremiji, se je doslej odzval samo gremij Ptuj. Pričakovali smo, da bo imel naš apel pač boljši odmev. Številno naročnikov ne dela nekaterim gremijem posebne časti. Stanovska in-diferentnost gre ponekod tako daleč, da niso niti gremijalni odborniki naročniki stanovskega glasila. Koliko brezpotrebne, večkrat pa tudi prepozne pisarenja bi prihranili sebi in svojim kolegom, če bi stalno prečitali vsako številko »Trgovskega lista«. Od gremijalnih načelnikov je predvsem odvisno, da se širi zanimanje za naš list in da se s tem dvigne stanovska zavednost in zmisel za enotnost in solidarnost v vseh stanovskih vprašanjih. Zato apeliramo ponovno na vse, da se lotijo hvalevredne akcije ljubljanskega gremija tudi v svojih okoliših. Seznanji naročnikov so načelstvom gremija v upravi »Trgovskega lista« na razpolago. Po seznamu se naj kontrolira, koliko zavednih članov ima vsak gremij!

Gremij trgovcev v Ljubljani obvešča članstvo, da je računski zaključek za leto 1926 vsakemu članu v Gremijalni pisarni na vpogled. — Načelstvo.

Gremij trgovcev v Ljubljani vabi na svoj redni letni občni zbor, ki se bo vršil v torek, dne 29. marca 1927 ob 7. uri zvečer v zborovalnici Zbornice za trgovino, obrt in industrijo, Beethovnova 10, pritličje. Dnevni red: 1. Pozdrav načelstva. 2. Odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora. 3. Poročilo tajnika. 4. Računski zaključek za leto 1926. 5. Poročilo preglednikov računov. 6. Odobritev proračuna za leto 1927. 7. Samostojni predlogi. — Samostojni predlogi morajo biti pisмено predloženi načelstvu v smislu § 18 gremijalnih pravil 8 dni pred občnim zborom. V slučaju nesklepnosti občnega zbora se vrši eno uro pozneje v smislu § 17 gremijalnih pravil ravno tam z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ob vsakem številu navzočih članov. — Odbor.

